

II част

Царят и царицата в царската градина (цветята, нарисувани от децата).

Царицата
(сочи цветята).

→ Царю, защо си наредил в тази градина да посадят толкова различни цветя? Защо не си пожелал цялата да бъде с любимите ти рози?

Царят
(усмихнат).

→ Така градината е по-красива, царице, и по-радва очите!

Царицата
(учудена – повдига вежди и рамене).

→ Защо тогава, царю, си решил да изстребиш ромите в страната си? (разтворила ръце). Та нали и народът е също като цветята! В разнообразието е неговата красота!

Царят
(смутен и засрамен).

→ Права си, царице. Какъв голям грях щях да сторя! Щях да унищожа невинни хора.

Царицата.

→ И ромите, царю, са хора. И както всички други хора в нашата страна, имат право да живеят, да се трудят и да бъдат щастливи.

Хор. Всички пеят и танцуват.

